

UPRAVLJANJE ZUNANJIH MEJA

Politika upravljanja meja EU je bila priča velikim spremembam s prihodom beguncev in migrantov brez urejenega statusa, kakršnega še ni bilo, zlasti od sredine leta 2015, ko se je pokazala vrsta pomanjkljivosti v politikah EU na področjih zunanjih meja in migracij. Zaradi izzivov v zvezi s povečanjem mešanih migracijskih tokov v EU ter večjih varnostnih pomislekov se je začelo novo obdobje dejavnosti na področju varovanja zunanjih meja EU, kar je vplivalo tudi na njene notranje meje.

PRAVNA PODLAGA

Člen 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).

Člena 67 in 77 Pogodbe o delovanje Evropske unije (PDEU).

CILJI

Enotno območje brez kontrol na notranjih mejah – schengensko območje – zahteva tudi skupno politiko upravljanja zunanjih meja. Člen 3(2) PEU poziva k ustreznim ukrepom glede kontrole na zunanjih mejah. EU si zato prizadeva za sprejetje skupnih standardov glede nadzora na svojih zunanjih mejah in za postopno vzpostavitev celovitega sistema za upravljanje teh meja.

DOSEŽKI

Prvi korak k skupni politiki upravljanja zunanjih meja je bil storjen 14. junija 1985, ko je pet izmed takratnih desetih držav članic Evropske gospodarske skupnosti podpisalo mednarodni sporazum, t. i. schengenski sporazum, blizu luksemburškega obmejnega mesta Schengen, ki pa je bil pet let zatem dopolnjen s konvencijo o izvajanju^[1]. Schengensko območje, območje brez meja, ki je nastalo na podlagi schengenskega pravnega reda (kot skupaj imenujemo sporazume in predpise, ki urejajo to področje), zajema že 26 evropskih držav^[2].

[1]Schengenski pravni red – konvencija o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

[2]Mednje niso vključene Združeno kraljestvo, Irska, Hrvaška, Bolgarija in Romunija. Vključene pa so tri države, ki niso članice EU: Švica, Norveška in Lihtenštajn.

A. Schengenski pravni red za zunanje meje

Pravila, ki sestavljajo današnji schengenski pravni red za zunanje meje – ta temelji na prvotnem pravnem redu, vključenem v pravni red EU z Amsterdamsko pogodbo ([1.1.3.](#)) – so navedena v številnih ukrepih. Na splošno jih lahko razdelimo na pet področij:

1. Zakonik o schengenskih mejah, je osrednji steber upravljanja zunanjih meja. Določa pravila glede prečkanja zunanjih meja in pogoje, ki urejajo začasno ponovno uvedbo kontrol na notranjih mejah.

2. Schengenski informacijski sistem (SIS)

SIS je sistem za izmenjavo informacij (podatkovna zbirka), ki pomaga ohranjati mednarodno varnost na schengenskem območju, kjer ni kontrol na notranjih mejah. Gre za najbolj razširjen in učinkovit informacijski sistem, ki ga ima EU na področja svobode, varnosti in pravic ([4.2.1.](#)). Organi po vsej EU v SIS vnašajo ali tem v sistemu pregledujejo obvestila v zvezi z iskanimi ali pogrešanih osebami in predmeti. Sistem vsebuje več kot 80 milijonov obvestil in v letu 2017 so organi opravili več kot 5 milijard poizvedb ter v obvestilih iz tujine (obvestila, ki jih izdajo druge države) našli več kot 240 000 zadetkov. Nedavno je bil SIS okrepljen s posodobljenimi pravili, ki odpravljajo morebitne vrzeli v sistemu in uvajajo več bistvenih sprememb glede vrst obvestil, ki se vnašajo v sistem.

Po zadnji reformi leta 2018 področje uporabe sistema zdaj opredeljujejo trije pravni instrumenti v obliki treh uredb (ki nadomeščajo SIS II):

- na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah^[3],
- na področju mejnih kontrol^[4],
- za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav^[5].

Te tri uredbe uvajajo dodatne kategorije obvestil v sistemu, kot so obvestila o neznanih osumljenih ali iskanih osebah, preventivna obvestila za otroke, pri katerih obstaja tveganje starševske ugrabitve, obvestila za namene vračanja, obvestila v zvezi z odločbami o vrnitvi, ki se izdajo državljanom tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU, ter odtisi dlani, prstni odtisi, podobe obraza in DNK v zvezi s pogrešanimi osebami, da se potrdi njihova identiteta.

3. Sklad za notranjo varnost: meje in vizumi (ISF)

Vse države članice nimajo zunanjih meja, ki bi jih morale nadzorovati, in mejni tok prometa ne vpliva enako na vse države članice. Zato EU uporablja svoja sredstva za izravnano nekaterih stroškov, ki jih imajo države članice, katerih meje so tudi zunanje meje EU. Za finančno obdobje 2014–2020 je bilo za ta mehanizem porazdelitve

[3] [Uredba \(EU\) 2018/1862](#) z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU, UL L 312, 7.12.2018, str. 56–106.

[4] [Uredba \(EU\) 2018/1861](#) o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Schengenske konvencije ter spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006, UL L 312, 7.12.2018, str. 14–55.

[5] [Uredba \(EU\) 2018/1860](#) z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, UL L 312, 07.12.2018.

bremena za obdobje sedmih let skupaj namenjenih 3,8 milijarde EUR. Glavni cilj Sklada za notranjo varnost je prispevati k zagotavljanju visoke ravni varnosti v Uniji in hkrati omogočati zakonita potovanja. Upravičenci programov, ki se izvajajo v okviru tega sklada, so lahko državni in zvezni organi, lokalni javni organi, nevladne organizacije, humanitarne organizacije, podjetja zasebnega in javnega prava ter izobraževalne in raziskovalne ustanove.

4. Sistem vstopa/izstopa (SVI)

Sistem vstopa/izstopa^[6] je informacijski sistem, ki pospešuje in krepi mejne kontrole za državljane tretjih držav, ki potujejo v EU. Ta sistem je nadomestil ročno žigosanje potnih listov na mejnih prehodih z elektronsko registracijo v podatkovno zbirko.

Glavni cilji sistema vstopa/izstopa, sprejeti novembra 2017, so naslednji:

- zmanjšanje zamud pri mejnih kontrolah in izboljšanje kakovosti teh kontrol, saj bo sistem samodejno izračunal obdobje dovoljenega bivanja posameznih potnikov;
- sistematično in zanesljivo odkrivanje oseb, ki prekoračijo obdobje dovoljenega bivanja;
- krepitev notranje varnosti in boj proti terorizmu, saj bodo imeli organi kazenskega pregona dostop do evidenc o potovalni zgodovini.

Dostop do sistema se odobri nacionalnim organom pregona in Europolu, ne pa organom, pristojnim za področje azila. Možnost prenosa podatkov za namene kazenskega pregona ali za namene vračanja v tretje države in države članice EU, ki ne sodelujejo v sistemu, obstaja pod določenimi pogoji. V sistem vstopa/izstopa se bodo pri prehodu zunanjih schengenskih meja registrirali podatki o potnikih (ime, vrsta potne listine, prstni odtisi, vizualna podoba ter datum in kraj vstopa in izstopa). Uporabljal se bo za vse državljane držav, ki niso članice EU, in sicer tako za tiste, ki potrebujejo vizum, kot za tiste, ki so oproščeni vizumske obveznosti. Uporabljali ga bodo konzularni in mejni organi.

5. Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex)

Evropska mejna in obalna straža (EBCG) združuje Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo (EBCGA – Frontex) in nacionalne organe^[7].

Uredba razširja področje dejavnosti agencije Frontex na zagotavljanje okrepljene podpore državam članicam na področjih upravljanja migracij, boja proti čezmejnemu kriminalu ter operacij iskanja in reševanja. V skladu z odločitvami nacionalnih organov zagotavlja večjo vlogo agenciji Frontex pri vračanju migrantov v njihove države izvora. Svet lahko na podlagi predloga Komisije agencijo zaprosi, da posreduje in pomaga državam članicam v izrednih okoliščinah. To velja v primeru, ko: 1) država članica (v določenem roku) ne ravna v skladu z zavezujočo odločitvijo upravnega odbora

[6] [Uredba \(EU\) 2017/2226](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011, UL L 327, 9.12.2017, str. 20.

[7] [Uredba \(EU\) 2016/1624 z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži](#), ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES, UL L 251, 16.9.2016, str. 1.

agencije, da odpravi pomanjkljivosti pri svojem upravljanju meja; 2) obstaja specifičen in nesorazmeren pritisk na zunanjo mejo, ki ogroža delovanje schengenskega območja. Če država članica nasprotuje odločitvi Sveta o zagotavljanju pomoči, lahko druge države članice začasno ponovno uvedejo kontrole na notranjih mejah.

Komisija je septembra 2018 predstavila [nov predlog za okrepitev Evropske agencije za mejno in obalno stražo](#)^[8]. Agencija bi dobila nov mandat ter lastna sredstva in pooblastila za varovanje zunanjih meja, učinkovitejše vračanje in sodelovanje z državami, ki niso članice EU. Svet je 1. aprila 2019 dal zeleno luč za dosežen politični dogovor in 2. aprila 2019 je odbor Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) glasoval za ta sporazum. O dokončni odobritvi je Parlament glasoval na aprilskem plenarnem zasedanju. Uredba naj bi začela veljati ob koncu leta 2019.

Temelj te okrepljene agencije bo stalna enota [10 000 mejnih policistov z izvršilnimi pooblastili](#), ki bodo vedno pripravljene podpreti države članice. Agencija bo imela tudi močnejši mandat za vračanje migrantov v njihove države izvora ter bo tesneje sodelovala z državami, ki niso članice EU, tudi s tistimi, ki niso njene neposredne sosede. Nova stalna enota evropske mejne in obalne straže bo pripravljena za napotitev od leta 2021. Do leta 2027 bo povsem operativna in dosegla polno zmogljivost 10 000 mejnih policistov.

B. Razvoj dogodkov na področju upravljanja zunanjih meja EU

1. Zaradi izgube velikega števila življenj v Sredozemlju v zadnjih nekaj letih in velikega pritoka beguncev in migrantov od septembra 2015 se spremembe uvajajo hitreje.

Pred izbruhom evropske humanitarne begunske krize so se le tri države zatele h gradnji ograj na zunanjih mejah, da bi migrantom in beguncem preprečile vstop na svoje ozemlje: Španija (kjer se je gradnja zaključila leta 2005 in razširila leta 2009), Grčija (zaključeno leta 2012) in Bolgarija (v odziv na Grčijo, zaključeno leta 2014). V nasprotju s členom 14(2) zakonika o schengenskih mejah, ki določa, da se vstop lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev, je vse več držav članic postopoma začelo graditi mejne zidove ali ograje, da bi brez razlikovanja migrantom in prosilcem za azil preprečile dostop do svojih ozemelj. Ne da bi obstajala izrecna pravila EU o gradnji ograj na zunanjih schengenskih mejah, so države članice zgradile tudi ograje na mejah s tretjimi državami (predvsem Marokom in Rusijo), vključno s predpristopnimi državami kandidatkami (Republiko Severno Makedonijo, Srbijo in Turčijo) ter eno državo EU, kandidatko za schengensko območje – Hrvaško. Ograje so bile zgrajene celo znotraj schengenskega območja, na primer med Avstrijo in Slovenijo, medtem ko so španske prakse v Melilli prišle pod drobnogled Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgu.

[8]Predlog uredbe o evropski mejni in obalni straži in razveljavitvi Skupnega ukrepa Sveta št. 98/700/PNZ, Uredbe (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta [COM\(2018\)0631](#).

2. Komisija je novembra 2016 predstavila zakonodajni predlog o uvedbi evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS)

Namen tega novega centraliziranega informacijskega sistema^[9] je zbiranje informacij o državljanih tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma za vstop v schengensko območje, in prepoznavanje morebitnih varnostnih tveganj ali tveganj neurejenih migracij. Podatkovna zbirka bo izvajala predhodno preverjanje (glej infografiko I) o potnikih, ki so izvzeti iz vizumske obveznosti, in jim odrekla dovoljenje za potovanje, če se bo zanje domnevalo, da predstavljajo tveganje^[10]. Podatkovna zbirka bo podobna sistemom, ki že obstajajo med drugim v ZDA (ESTA), Kanadi in Avstraliji.

Sistem ETIAS bo prinesel več koristi, kot so boljša notranja varnost, boljše preprečevanje nezakonitega priseljevanja, zmanjšanje tveganj za javno zdravje in zmanjšanje zamud na mejah. Četudi bo sistem opravljal predhodna preverjanja, bo končno odločitev o odobritvi ali zavrnitvi vstopa, tudi v primerih, ko ima oseba veljavno dovoljenje za potovanje, sprejela nacionalna mejna policija, ki opravlja kontrolo na meji, v skladu z zakonikom o schengenskih mejah. Sistem ETIAS bo razvila Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA). Glavne tri funkcije sistema ETIAS so naslednje:

- preverjanje informacij, ki jih pred svojim potovanjem v EU prek spleta posredujejo državljani tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma;
- obdelava prošenj s preverjanjem glede na informacije iz drugih sistemov EU (kot so SIS, VIS, podatkovna zbirka Europol, podatkovna zbirka Interpol, sistem vstopa/izstopa in Eurodac);
- izdaja dovoljenj za potovanje v primerih, ko ni zadetkov oziroma ni elementov, zaradi katerih bi bila potrebna dodatna analiza.

V večini primerov bi morale biti dovoljenja za potovanje izdano v nekaj minutah. Zaračunavala se bo pristojbina za vložitev prošnje v znesku 7 EUR. Junija 2017 je Svet sklenil, da predlog razdeli na dva ločena zakonodajna akta^[11], ker schengenska pravna podlaga predloga ne more služiti kot pravna podlaga za spremembe uredbe o Europolu. Predsednika obeh institucij sta uredbi o vzpostavitvi ETIAS podpisala 12. septembra 2018, sistem pa ne bo v celoti deloval pred januarjem 2021.

3. Eu-LISA

Agencija [eu-LISA](https://europa.eu/eu-lisa/) je bila ustanovljena leta 2011 in je odgovorna za operativno upravljanje treh centraliziranih informacijskih sistemov EU: SIS, VIS in Eurodac.^[12]

[9] Uredba (EU) 2018/1240 z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226, UL L 236, 19.09.2018, str. 1, ter Uredba (EU) 2018/1241 z dne 12. septembra 2018 – naloge Europol, UL L 236, 19.09.2018, str. 72.

[10] ETIAS – Sporočilo za javnost Sveta, 05.09.2018) : <https://www.consilium.europa.eu/sl/infographics/schengen-border-controls/>

[11] Uredba (EU) 2018/1240 z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226, UL L 236, 19.9.2018, str. 1 in Uredba (EU) 2018/1241 z dne 12. septembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/794 za namene vzpostavitve Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) – Naloge Europol, UL L 236, 19.9.2018, str. 72.

[12] Uredba (EU) 2018/1726 z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), o spremembi Uredbe

Komisija je junija 2017 predstavila predlog za revizijo mandata agencije eu-LISA. Predlog je del pristopa Komisije k izboljšanju in razširitvi informacijskih sistemov EU na območju svobode, varnosti in pravice ter doseganju interoperabilnosti med temi sistemi do leta 2020.

4. Interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja

EU razvija obsežne centralizirane sisteme IT (SIS, VIS, Eurodac, sistem vstopa/izstopa in ETIAS) za zbiranje, obdelavo in izmenjavo informacij, ki so bistvene za varnostno sodelovanje, pa tudi za upravljanje zunanjih meja in migracij. Decembra 2017 je Komisija predlagala, da bi ti sistemi postali interoperabilni na ravni EU – torej omogočali izmenjavo informacij, da bi organi imeli vse informacije, ki jih potrebujejo, kadar jih potrebujejo in kjer jih potrebujejo. Interoperabilnost zadeva zmožnost sistemov IT in poslovnih postopkov, katere podpirajo, da izmenjujejo podatke in omogočajo izmenjave informacij in znanja ter tako preprečujejo vrzeli v informiranosti, do katerih bi lahko prišlo zaradi kompleksnosti in razdrobljenosti teh sistemov^[13].

Decembra 2017 je Komisija predložila dva posebna predloga o interoperabilnosti: predlog uredbe o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU za meje in vizume ter predlog uredbe o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU za policijsko in pravosodno sodelovanje, azil ter migracije.

Komisija je predlagala štiri rešitve glede interoperabilnosti:

- Evropski iskalni portal bo omogočal sočasno iskanje v več informacijskih sistemih EU ter predstavljal enotni vmesnik (na enem samem računalniškem zaslonu) za vse rezultate preverjanja dokumentov.
- Skupna storitev za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov (SBM) bo omogočala iskanje in primerjavo več identitet. Vzpostavljeni bodo ustrezni mehanizmi za nadzor kakovosti podatkov, da se mejnim in drugim policistom zagotovi razpoložljivost točnih in popolnih informacij.
- Skupno odložišče podatkov o identiteti (CIR) bo zagotavljalo osnovne biografske in biometrične podatke, kot so imena in datumi rojstva državljanov držav, ki niso članice EU, da bo mogoče njihova učinkovita identifikacija.
- Detektor več identitet (MID) bo nazadnje pomagal ugotoviti, ali različna imena pripadajo isti identiteti, ter opozarjal mejne in druge policiste na primere goljufive dejavnosti.

Svet in Parlament sta 5. februarja 2019 dosegla predhodni dogovor o teh dveh predlogih.^[14]

(ES) št. 1987/2006 in Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1077/2011, UL L 295, 21.11.2018, str. 99–137.

[13]Študija EP o interoperabilnosti sistemov na področju pravosodja in notranjih zadev, 2018: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU\(2018\)604947_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604947/IPOL_STU(2018)604947_EN.pdf) (ni na voljo v slovenskem jeziku).

[14][https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351\(COD\)&l=sl](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017%2F0351(COD)&l=sl)

VLOGA EVROPSKEGA PARLAMENTA

Odzivi Evropskega parlamenta na razvoj politike upravljanja zunanjih meja so bili mešani. Na splošno je podprl nadgrajeno organizacijsko vlogo agencije Frontex in drugih agencij Unije, ki jih zadeva to področje, ter večkrat pozval k nadaljnji krepitvi njihove vloge glede na to, da se EU spopada z migracijsko krizo v Sredozemlju. Čeprav razvoj evropske mejne in obalne straže v glavnem odobrava, je glede koncepta „pametnih meja“ precej previdnejši. Po predlogu Komisije leta 2013 je izrazil pomisleke glede vzpostavljanja obsežnih tehnoloških zmogljivosti in množične obdelave osebnih podatkov, predlagane v zvezi z zunanjimi mejami. Poleg tega ima številne pomisleke zaradi pričakovanih stroškov tehnologije za izvajanje pametnih meja, ki jih spremljajo dvomi glede njenih koristi. Tako je 12. septembra 2013 v resoluciji o drugem poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti EU poudaril, da bi bilo treba natančno analizirati morebitni razvoj novih sistemov IT na področju preseljevanja in upravljanja meja, kot je na primer pobuda za pametne meje, zlasti glede na načelo potrebe in načelo sorazmernosti. Temu je septembra 2015 sledilo vprašanje za ustni odgovor za Komisijo in Svet, kjer ju je povprašal, kaj menita o dostopu do sistema za namene kazenskega pregona in o pomenu sodbe Sodišča Evropske unije iz aprila 2014 o direktivi o hrambi podatkov (4.2.8.). Če ne bo hitrega napredka o predlagani reformi uredbe Dublin III^[15], bi Parlament lahko zamrznil pogajanja o vseh zadevah, ki so v interesu ministrstev za pravosodje in notranje zadeve, kot so nedavna revizija predloga interoperabilnosti, revizija sistema Eurodac in drugi dosjeji. Ta pristop je že sprejel leta 2012, ko je povzročil „schengensko zamrznitev“, saj se je odločil prekiniti sodelovanje pri glavnih dosjejih PNZ, o katerih so potekala pogajanja, zaradi sklepa Sveta o spremembi pravne podlage svežnja ukrepov za upravljanje schengenskega območja. V resoluciji o letnem poročilu o delovanju schengenskega območja^[16] je opozoril na dejstvo, da je EU sicer sprejela številne ukrepe za utrditev zunanjih meja, med drugim mejne kontrole, vendar ni ustrezno ukrepala glede odstranitve notranjih mejnih kontrol.

Parlament je tudi vztrajal, da je treba pri ukrepanju ustrezno upoštevati pravni red EU o mejah in azilu ter Listino temeljnih pravic EU. Že nekaj časa Parlament tudi poziva k zanesljivim in pravičnim postopkom in celovitemu pristopu do migracij na ravni EU.^[17]

Udo Bux
05/2019

[15] [Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta](#) z dne 4. maja 2016 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva.

[16] Resolucija Evropskega parlamenta z dne 30. maja 2018 o letnem poročilu o delovanju schengenskega območja ([Sprejeta besedila, P8_TA\(2018\)0228](#)).

[17] Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji (2015/2095(INI)): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=SL&reference=P8-TA-2016-0102>

